

Krusebacka Floda station d. 3/7 1904 (1)

Älskade vän Minna!

I dag har jag blifvit så öfverraskad af bjudningskortet till din Katris bröllop; tänk att de nu redan äro färdiga att gifta sig (2). Vet du om det bara hade varit mig en möjlighet att komma ifrån just nu, så skulle jag minsann ha infunnit mig, det hade varit mig bra kärt. Det blir mig dock omöjligt, ty just den 13 eller sednast den 14 måste jag vara tillbaka i Sthlm efter en 3 veckors vistelse på landet hos Matilda (3). Det var då riktigt en lyckträff att jag i alla fall fick kortet hit, ty jag har ingen hemma i Sthlm, men en gumma som har nyckeln hem hade händelsevis varit där och då hittat det i lådan, så jag nu åtminstone i tankarna får vara med Eder den dagen - jag tänker så högtidligt och vackert det skall bli i kyrkan. Kära Minna nog har jag många ggr i vinter velat skrifva till dig, men jag är ju så omöjlig att komma mig för med sådant och har skrifvit till ingen, förrän nu dessa dagar då jag gästade hos M-da har jag skrifvit då och då och tänker fortsätta så länge jag är här, ty skall jag någonsin skrifva så är det på resor. Jag hade just ämnat att skrifva till farbror Agathon, till hvilken jag ännu endast genom ombud framfört mina tacksägelser för hans stora vänlighet att skicka mig en öfversättning och sitt utmärkta föredrag i finska Källan. Nu blir det väl dock ej denna gång att skrifva till honom heller, då jag nu skrifver till dig, utan ber jag ännu en gång helsa och tacka honom. Min högsta önskan är dock att en gång få skrifva till honom sjelf, så ngng skall det väl bli. Det är så ledsamt att så litet veta om Eder alla, men det är ju ingen af Eder som kan hinna skrifva sedan den kära älskade faster Paulina (4) är borta, genom hvilken jag alltid fick följa med allt hvad som skedde hos Eder. Helmi (5) var ju så snäll och skref mig ett så gladt och trefligt bref till julen - föga anade vi då att hon så snart skulle få pröfva på en så djup smärta (6). Stackars kära Helmi, som förfaller mig som en solstråle för alla andra och dock skall beröfvas denna sin egen största glädje - underligt - underligt - att det är en högre mening uti det tror jag förvisso, fast jag ej förstår det - godt om hon sjelf fått kraft af Gud att böja sig utan att gå under. Ofta ofta äro mina tankar hos henne i synnerhet då de egna små barnbarnen leka omkring mig.

Mitt bref började jag ute i det grannaste solsken men nu har jag fått lof att flytta in och det är så mörkt att jag knappast ser skrifva. Ett oväder går just nu heröfver med blix och dunder och stora hagelkorn - godt är att veta att dock solen finns äfven bakom de mörkaste moln, men när ovädet är långvarigt är det just som om vi glömde det. Äfven för Finland kommer nog ovädet en gång att gå öfver men ack Herre huru många skördar bli förstörda innan dess - vänd af din vrede Gud och låt solen åter lysa! Ja vi få nu bara hålla fast vid tron, att allt hvad

som sker har ett ändamål med allt hvad Han låter oss öfvergå om vi också ej förstå medlen.

För egen del har jag oändligt många välgerningar att tacka Gud för. Jag har det ju nu i ekonomiskt afseende så att jag någorlunda lugnt kan reda mig om bara barnen hålls friska och orka arbeta.

På hösten var jag så lycklig då vi hade ordnat oss i vårt lilla nya hem i Sthlm och jag hade Gudmund (7) hemma och hade fått en så snäll jungfru, men när det led fram mot vårvintern blef det rätt tungt. Både Gudmund och Eva (8) voro trötta och öfveransträngda och när jag skickade G-d, efter det han legat till sängs ett par dagar, till en läkare, förklarade denne att han var fullkomligt utarbetad och ögonblickligen måste lemna allt och fara ngnstans och vara i fullkomlig hvila, eljest ginge det aldrig väl och han kunde ej svara för följderna. Arsenikpiller och sömnpulver gaf han honom för att han skall hålla sig ihop några dagar medan ställde i ordning för sig. Han blef ju för ögonblicket bättre af arseniken och ville ej höra talas om att resa bort då han just hade så mycket arbete, så du kan förstå huru orolig jag var då jag såg hans nervösa tillstånd. Inte tålte han heller att man talte om att han var sjuk, då blef han bara dystrare, till slut fick jag honom dock så långt att han bad om 2 månaders tjensteledighet från den 15 maj då nära 2 månader gått sedan han var hos läkaren. Han for till anstalten i Tranås och till midsommar sammanträffade jag med honom här hos Matilda och har haft den glädjen att se honom riktigt glad och kry så länge det nu varar - sedan han åter kommer in i det jäktande arbetet i Sthlm - nu håller han på med en liten rekreations turistresa. Eva är för en månad inackorderad på Drottningholm och reser ut och in till banken alla dagar - nog ansträngande när hon skall så tidigt upp, men dock godt att få litet landluft - hon har nu varit 2 ½ år i banken utan 1 dags ledighet och får ej ledigt på öfver 1 år än eller allra tidigast i höst ett år till, 1 månad. Matildas man (9) har tjenstgöring i Göteborg ända från Januari månad till medlet af Oktober i år derföre togo de sommarnöje vid en station så pass nära G-g att Axel kan resa ut och in alla dagar. M-da flyttade hit redan straxt i början af Maj - här är alldeles utmärkt vackert och jag har njutit mycket af att få vara här litet också, men bra kallt ha vi, de varma dagarna äro få men så mycket njutningsriken och då få vi här sköna bad. 15 Juli skall jag åter ha mitt hem i ordning åt barnen i Sthlm. Du kan helsa Helmi och berätta att min jungfru fick allt flytta 1 April derför att hon hade för mycket att göra och nu har jag varit utan, bara Kristin som kommer då och då - i höst skall jag väl försöka få mig en ny - måtte det lyckas att få en litet raskare och fortfärdigare.

Farväl nu för denna gång kära Minna - jag skulle vilja räkna upp alla särskildt till hvilka jag ville be dig framföra mina vänligaste och hjertligaste helsningar, men det papper som återstår skulle då ej förslå. Jag är med Eder alla kära släktingar och vänner, som nu samlas till Katris högtidsdag - tyvärr att jag bara får vara det i tankarna. Gud gifve Katri välsignelse i sitt äktenskap och må innerlig kärlek och förtroende till hvarandra och gemensam förtröstan till Gud förena de båda

makarna både under de goda och de onda dagarna - då jagas nog de sednare på flykten och de förra bli öfvervägande. M-da förenar sig med mig i de hjertligaste helsningar. Varmast af alla skall du helsa min käre gamle farbroder - må det förunnas mig att ännu en gång få komma och helsa på honom. Må ni nu under detta sorgens år dock i frid och endräkt inom familjen åtminstone få fira Eder glada fest.

Gud vare oss alla nåderlig.

Din innerligt tillgifna

Ottilia

(1) nära Göteborg

(2) Katri och Paavo Virkkunen vigdes 13.7.1904

(3) Matilda Carlquist, f. Silfverstolpe, 6.5.1873-25.4.1955

(4) Paulina Friberg, 24.4.1824-12.8.1897 - Agathons syster

(5) Helmi Virkkunen, 2.2.1873-20.2.1947 - Minnas syster

(6) dottern Liisa dog 1.12.1904 bara två år gammal

(7) Gudmund Silfverstolpe, 25.8.1875-26.8.1928

(8) Eva Silfverstolpe, 17.1.1880-8.2.1961

(9) Axel Carlquist, 30.12.1870-17.6.1956

(10) Ottilia Silfverstolpe, 10.4.1850-13.6.1920, dotter till Agathons bror Otto